

Setmanari portaniveu de la Joventut d'Esquerra "Estat Català" de Badalona i Santa Coloma de Gramanet

15 FEBRER 1936

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: CARME, 57

NÚMERO SOLT: 20 CTS

Candidatura d'Esquerres

LLUIS COMPANYS I JOVER
MARTI BARRERA I MÀRESMA
LLUIS NICOLAU D'OLWER
PERE COROMINES I MUNTANYA
JAUME AGUADE I MIRO
MARIA RUBIO I TUDURI
JOSEP SUNYOL I GARRIGA
JOSEP MARIA MASSIP I IZABAL

PERE FERRER I BATLLE
CLAUDI AMETLLA I COLL
RAMON NOGUES I BIZET
FAUSTI BALLVE I PELLICE
RAMON PLA I ARMENGOL
JOAQUIM VALDES
JOAQUIM MAURIN I JULIA
PERE AZNAR SESERA

VOTEULA!!

Atenció!... a la coacció legal (?)

Tots hem anat a estudi, qui més qui menys.

Us en recordeu, de la "palmeta" del mestre?

Era un estri que ens feia respecte. Si el malhumor o la conveniència de fer-vos *singar dret*, que sentia el mestre, trobava el seu punt dolç, ja podieu dir que l'havieu *empalmada*...

Ara és al col·legi electoral on veiem la clàssica *palmeta*! No heu notat aquests darrers dies l'espectacle vergonyós i "colonial" de les patrulles mercenàries fent aixecar els braços enlaire i apuntant per l'espatlla al vianant pacífic? Oi més! El *carroussel* impressionant dels autos blindats, que ens han recordat aquells films argumentats en fets de la passada guerra. Motos estrepitoses amb un fusell ametralladora al manillar, escortant aquesta mena d'escarabats d'acer, que portent dintre d'ells les eines mortíferes... que representen l'ORDRE!

Heus ací la REPUBLICA agrillonada pel mateix esperit que produïa les més tràgiques jornades de la Història política i social d'Espanya; més incruentes, que enlloc, a Catalunya!

La reacció ensenyorida del govern del nostre país, es prepara fent evolucionar tots aquests enginyers de força policíaca a intervenir en la propera contesa electoral.

La intenció és evident, i res li fa al poder públic, mostrar-la cínicament als ulls del poble esquerrà, fent-li sentir la humiliació del seu poder.

Ordre!... Ordre!... És la *palmeta* que es dreça menassanta i que sent fretura de fiblar, per atuir i sotmetre la voluntat popular.

Engany!... Fuleria!... Això no és l'ordre... Va quedar plenament demostrat, tots ho veiem en els dos primers anys de República. L'ordre radica en el poble!

Qui no recorda aquelles magnífiques i

impressionants manifestacions populars d'entusiasme i adhesió al règim i als seus homes més representatius? Es produïen imponents, en magnitud i ordre!... Sense ni el més petit incident. La civilitat del poble era la garantia de l'ordre!

Ni un tricorni, ni una porra, ni un cornetí...

N'hi ha hagut prou, però, amb aquests dos anys de predomini del poder negre, per a tergiversar l'esperit alegre i plé d'il·lusions de la República del 14 d'abril!

La reacció es vol ensenyorir del carrer... intenta conculcar la voluntat popular. Contra el poble que veu en aquestes eleccions el mitjà legal d'esmenar l'error de l'any 1933, el poder reaccionari i vaticanista, — servint-se dels lacais dels interessos de la burgesia i de l'alta finança i d'aquest femer de *straperlistes*, — vol atemoritzar la classe treballadora, la força més sana del país, i li passeja davant dels ulls els seus uniformes i els seus armaments!

No us hi deixeu caure! Aquesta parada inicua, lluny de fer-vos basarda, té d'enfonsar més encara la vostra voluntat de lluitar i de vencer!

Tots al carrer! El carrer és del poble! Els servidors, els mercenaris... a les casernes! A punt per a servir al poble que els paga, si el poble els crida i els necessita. Sinó, quiets! A esperar el fall de la ciutadania lliure! A acatar, a servir, a reconèixer la REPUBLICA!

Els carrers de la Ciutat, en aquest dia de consulta de la voluntat popular, tenen d'estar nets de forces armades!

L'única arma... EL VOT!...

I la presència d'esperit de saber-se imposar amb la sola permanència en els carrers lliures, a les intencions covardes dels botxins de la República...

Per Catalunya!... Per la Llibertat!... Al carrer!... Al carrer!...

El canibalisme de "Sol Ixent"

El nostre primer número ha donat al senyor Borràs un disgust de mort. Ell ja es veia esculpit en una placa commemorativa de la pavimentació del carrer de la Pietat pagada per subscripció popular entre tots els badalonins agraïts a la seva gestió i ara resulta que no ho ha fet a gust de tot-hom. Vatúa aquest defecte de no veure-hi més enllà del nas i vatúa la censura que durant setze mesos ha impedit que li treïssim les brosses de l'ull.

Compungit ha anat a trobar al senyor Vives que és el més *guerrero* de la casa i aquest ha escrit per al *Sol Ixent* una nota en la qual es diu que hem l'estar agraïts al senyor Borràs perquè no va agreujar la situació dels acusats pels fets d'Octubre.

Heus ací la moral de la gent de "Sol Ixent": No agreujar la situació dels per-

seguits és en aquella casa un acte que fuig del corrent i que s'ha d'agrair. Acostumats al boicot, al pacte de la fam, a la caça de l'home, no treient el pit com els gangsters de Chicago sinó de sota mà pri vant-lo de treballar, obligant-lo a humiliar-se o a emigrar, els vé de nou que surti un senyor Borràs sense manies persecutòries ni aficions a la delació i els sembla que l'han de santificar.

Com també els va venir de nou que el 6 d'octubre no els treïessin del llit i els afusellessin. Tota aquesta comèdia que s'ha fet a l'entorn de la llista dels condemnats a mort, no és altra cosa que el fruit de la mentalitat de canibal d'aquesta gent. Acostumats a entredevorar-se no entenen com els altres no fan el mateix.

S. U. S. a les monges!

Si a la candidatura del Front Straperlista i els seus còmplices, hi han inclòs grans pillastres de la Lliga (abans catalana), aquest rebrec panxut que de jove volia aixecar el vel a les novícies, bé podem nosaltres, en contrapartida fer una recomanació als nostres militants!

A les eleccions de l'any 1933 l'impudor dretà, va organitzar un servei de tikets a utilitat de tota mena d'ensotanats i de colometes d'aquestes que renúncien al món... però que volen tenir-hi sempre un peu per a servir a Déu i als seus comptes corrents als Bancs.

Aquells tikets els permeten votar tantes vegades com quasi col·legis electorals hi havia a Barcelona i a d'altres ciutats populosos, on es fa difícil identificar la

personalitat d'aquesta mena de gent.

Tots s'assenblen tant, negres i més negres, que qualsevol aclareix si es diuen Pau o Ignasi, Sor Carmen o Sor Angeles...

I així pogueren obtenir una victòria les dretes vaticanistes! Afegiu-hi les pobres minyones de servei, mediatitzades des dels convents i de les cases on les exploten.

Això no deu haver de repetir-se. Vigileu els convents! A primera hora, feu-hi els cent passos al davant. No cal predir actituds violents, no. Vigileu només! Que no puguin escampar-se per la Ciutat, i *crèixer i multiplicar-se*.

I no serà per demés... que també dongueu una mirada, als maseles d'aquesta organització.

La vetlla d'armes

Es demà que donarem la batalla, no la definitiva perquè la vida dels homes i dels pobles es un combat quotidià, però demà donarem una batalla d'una importància capdal. Les forces de la democràcia d'esquerra i les dels partits proletaris formades en un sol front, coratjoses i amb una fé indestructible amb la victòria, s'enfrentaran amb l'amalgama monstruosa de la reacció i el capitalisme.

Demà aquestes dues formacions es jugaran el predomini del país per llarg temps i es prou grossa l'aposta perquè posin en la lluita tots els seus continguts i totes les seves armes; no es hora doncs de mirar enrera, es hora de posar a contribució contra la força del diner i de la coacció governamental dels que detenen

el poder contra tota llei, la força del nostre entusiasme i del nostre nombre i la victòria coronarà els nostres treballs.

Els nostres enemics porten dintre d'ells el germen de la desfeta. L'aplec que han format de forces heterogènees, prenyades d'ambicions antagòniques i disperses, trenta anys de catalanisme de la Lliga, aparellats amb els propugnadors de l'unitarisme més cavernari, les restes de l'absolutisme troglodític amb les restes de la bandarrería lerrouxista, el centrisme cuinat a la galleja per l'aprofitat deixeble de Montero Ríos amb el seu seguici de Governadors, Ajuntaments gestors i Delegats governatius, finançat tot plegat per l'alta banca i les grans companyies, malgrat i l'immens poder exercitiu que representen, no

Al carrer, per la puresa del sufragi !!